

po-|gov na dan.

FRANCOSKI SOCIALISTI ZAŠLI V SLEPO ULICO

MOLLET - UJETNIK DESNICE

Z zadrževanjem začasnih odhodov Edena na Jamajko je stal njegov partner v veliki pustolovščini, francoski predsednik vlade Guy Mollet, sam na bojišču in izpostavljen udarcem. Komentarji v Parizu so bili tako jasni: Mollet je sedaj v nezavestnem položaju. A kolikšne breme ga teka? Je Mollet na notranjem terenu v nekoliko boljsem položaju kot Eden. V parlamentu mu ni bilo treba vzdržati napada močne in razdržene opozicije. Nobene druge vojne niso v Franciji začeli s preprosto in formalno parlamentarno proceduro. Tudi če je bil napad poslanec KPF govornikov, niti ni mogel biti uspešen, ker niso imeli zaveznikov. Vendar desnice je bila navdušena za vojno, ki jo vodi vlada s socialistom na čelu. Nikdar ni bila francoska desnica v ugodnejšem položaju; za nje ne cilje in koristi je neka socialistična vlada začela nekaj tako nepopolnega in nevarnega, kot je vojna. Radikalna stranka pod vodstvom Mendes-France, ki je s socialisti v vladni koaliciji, je nekoliko godrnjala, a je ostala v vladi. Mendes-France se je znašel v razmeroma paradoksalnem položaju. On ri v vladi, iz katere je izstopil, pa je zaradi vojne kritiziral svojega zaveznika in vlado, v kateri so tudi njegovi ljudje. A vse to ni imelo praktičnih posledic. Skratka: niti organizirane niti neorganizirane politične sile Francije niti javno menjenje niso resno ovirale Molleta na njegovi nesmiselni pustolovščini in usodni poti. De ni bilo zunanjega posredovanja, predvsem Zdrženih narodov, bi Mollet šel do kraja.

A do kraja ni mogel iti. Pustolovščina se je končala s porazom in smrtjo. Ali je sedaj, po neuspehu, Mollet v nezavestnosti Naravno? Mollet je bil bodisi zlo, ker da bodo tisti, ki so dolžni storiti, poklicali na odgovornost, bodisi zlo, ker mu bodo obrnili hrbet tisti, ki so od njega pričakovali zmago in velike rezultate. Zdi se, da se vsaj za sedaj, to ne dogaja.

Kljub temu, da je Mollet s porazom razočaral desnico, mu mora ona vendar priznati ednobo voljo in ednobo namene. Od takega Molleta, ki se imenuje socialist, je Mendes-France, kot radikal-socialist, danes dejansko naprednejši. Desničarjem je skrajno hudo, da se v Egiptu ni končalo po načrtu, a nekaj upanja imajo glede Alžira. Oni branijo Molleta in njegovo politiko. Toda, kaj je

IZOBRAŽEVANJE ODRASLIH

Na nedavni tiskovni konferenci v poljskem ministru za kulturo so razpravljali o organizaciji kulturnoprosvedne aktivnosti Centralnega sveta mladikov. Najpomembnejša naloga sveta bo v prihodnosti izobraževanje odraslih. Po statističnih podatkih nima nad milijon poljskih delavcev popolne osnovne šole, a številno nepismenih raste. Centralni sindikati si bodo prizadevali, da bi vsi delavci, ki imajo osnovne šole, v letih 1956-1960 dosegli vsaj osnovno izobrazbo.

POMEMBNE ARHEOLOŠKE NAJDBE
V Cuango-Cu, v kitajski pokrajini Kwangsi, so našli ribe na kamnu, ki so po ocenah stokratovnjakov starejše od 200 let. Na kamnitih stenah v dolžini nad 20 kilometrov so daljni predniki človeške rodu narisali več tisoč figur delavcev, živali in glasbenih instrumentov. Rube je odkrila skupina znanstvenikov, ki proizvedejo zgodovino Cuanga. Reprodukcijski risb so razstavili v Nankingu, v glavnem mestu pokrajine.

DOBRICA ČOŠIĆ
DALEČ JE SONCE
13.

«Sram te bodi! Skrivaj ješ sladkor, za ranjence pa ga ni niti kocke. Zakaj ne das njim? Sebične! Spoditi bi te morali iz čete!»
Stanko je sklonil glavo, namršilo čelo in molčal.
«Spet po starem. Ej, zdaj bo drugače!» je nadaljeval z grozljajmi Nikola.
Stanka, puškomitraljeza v Nikolovem vodu, so imeli za največjega sebičnega v četi. V torbi je imel vedno kaj za pod zobe, do česar je prihajal, kakor so pravili, po ženski intendanturi na vasi. Vse to je pojedel vedno sam, skrivaj, med pohodom, ponoči. Zaradi tega so ga večkrat kritizirali na četnih sestankih, on pa je molčal in delal po starem.
«De, de! Kocko sladkorja je pojedel! Milij bog! Kakšna komuna pa naj bo to...»
Dobrošen del partizanov je bil vstal, ko so izgrebli pečeni krompir. Jevta je enega obdržal zase in Nikola, ostale je pa razdelil med druge. Ko so videli, da se nekaj je, so partizani pritisnili v gručo okoli ognja in zahtevali krompir, pa so ga delili na majhne kosce, od njih se dalje lomili in so ostajale le majhne mrvice, toliko da zamahši zob.
Ti novi, ki so pristopali k ognju, so začeli drug razgovor. «Kaj misliš štab: doklej moremo lačni in bosi pohajkovati po planini? Nemci so nas nagajali v mislnico in mi se vrtimo v krogu, je spregovoril nekdo v kratkem usnjem suknjcu, gologlav in razgustran.

je zapustila stranko in potegnila za seboj nekatere voditelje federacije Ardennes. V svojem pismu je poudarila, da Mollet pripravlja tretjo svetovno vojno, da vodi politiko, ki nasprotuje ne le koristim socializma, ampak tudi Francije, hkrati pa je v nasprotju s obljubami za časa volitev, tako da stranka ne more biti več privlačna točka za množice.

Zdi se, da se poleg federacije Seine upirajo tudi v močni federaciji Severa, kakor tudi v federaciji Bouches du Rhone in nekoliko tudi drugod. Toda vprašanje je, koliko bo to vplivalo na Molletov položaj.

Zlasti se upira tudi Daniel Mayer, ki je bil pred Molletom, generalni tajnik stranke. V nekem članku, ki ga je objavil v «Le Monde» govori razmeroma odkrito proti Molletovi politiki (kar zadeva vojno), in se sklicuje na Jauresa ter pravi, da je tudi danes v socialistični stranki mnogo takih, ki se upirajo ezanesenjaškemu vzkljanju in neumnemu odobravanju. Hkrati se zavzema tudi za mir v Alžiru.

Pojavil se je tudi André Philip, eden od socialističnih prvakov: «More se razumeti, da neki nacionalistični reakcionar prakticira nemoralen realizem in da mu gre le za rezultate, pri tem pa zasmehuje pravne in etične vrednote; toda socialist se ne more ponižati do zanikanja tega, kar predstavlja bistvo njegovega nauka.»

Philip veruje v socializem francoske socialistične stranke, hkrati pa dvomi v Molletov socializem in onih socialistov, ki so v vladi. Toda, ali ne velja to negativno mnenje tudi za vse one socialiste, ki so v parlamentu in ki so dali svoj glas za egiptovski vojno? Kje je bil tedaj Philip?

Mnogo dlje pa je šla Andrée Pierre Viot, bivša poslanka in bivša ministrica, ki

tuja dela pod svojim imenom. Vsekakor je ta trditve zelo drzna, saj so umetnostni strokovnjaki Rubensu pripisovali nad 3000 del in vrednost teh slik gre danes v milijarde. Preden je Bordley napisal zgoraj omenjeno delo in v njem prikazal svojo tezo, je polnih trideset let zbiral do jasnih misli. Tudi pred prvo svetovno vojno je po naključju v neki trgovini umetninskih del v Bordeauxu našel na olinato sliko, za katero je bil prepričan, da jo je naslikal Rubens. Umetnostni trgovec pa mu je rekel, da je slika pozabljeno delo flamanskega slikarja Hendrika van Balena (1540-1632), ki je bil v tedanji

flamski šoli zelo cenjen. Trgovec je celo pristavil, da je bil Rubens eden izmed njegovih učencev in tedaj še povsem neznan slikar.

Bordley se je po vojni lotil študija umetnostne zgodovine na pariški Sorbonni in tedaj začel slutiti, da je prišel na sled en izmed največjih mistifikacij v zgodovini umetnosti. Ugotovil je, da Rubens sploh ni bil Balenov učenec. Od kod torej ta podobnost? S sistematskim raziskovanjem je Bordley prihajal čedalje bolj do prepričanja, da je Hendrik van Balen dejanski avtor številnih slik, ki se danes pripisujejo Rubensu.

Toda to je bila le predpogovorna, rekli bi detektivskega dela. Bordley je raziskoval stara zgodovinska dela in spise in iz teh prišel do sledečega zaključka:

Ceprav zahteva šola precejni del časa zase, so mladi in pogumni šentjakovski junaki znali s trdom in marljivostjo izkoristiti proste ure ter se pripraviti na nastop, ki bo danes ob 16. uri v dvorani na stadionu «Prvi maj». Prepričani smo, da jih naša javnost ne bo razočarala

DRZNE TRDITVE AMERIŠKEGA UMETNOSTNEGA ZGODOVINARJA BORDLEYA

VELIKI FLAMSKI SLIKAR RUBENS NAJ BI BIL LE DOBER TRGOVEC?

Doslej je bilo že več napadov na Rubensa, toda brez dokazov, Bordley pa prihaja na dan z močnimi argumenti, ki jih bo težko izpodbiti

Ameriški umetnostni zgodovinar Charles Rogers Bordley je nedavno v Parizu izdal knjigo, ki nosi naslov: «Rubens ali Snyder?» Ta knjiga je izjavila, da med številnimi lastniki Rubensovih umetnin veliko presenečenje, hkrati pa tudi veliko pozornost med umetnostnimi zgodovinarji. Gre namreč za poizkus, da se razčisti vprašanje enega največjih slikarjev 16. stoletja Flama Petra Pavla Rubensa. Bordley v svoji knjigi dokazuje, da Rubens ni osrednji slikar, ampak da je bil predvsem izvrsten trgovec in da se ima za naslov ekne za «slikarje», zahvaliti svoji poslovni spretnosti in reklamir, ker je dejansko prodajal le

tuja dela pod svojim imenom. Vsekakor je ta trditve zelo drzna, saj so umetnostni strokovnjaki Rubensu pripisovali nad 3000 del in vrednost teh slik gre danes v milijarde. Preden je Bordley napisal zgoraj omenjeno delo in v njem prikazal svojo tezo, je polnih trideset let zbiral do jasnih misli. Tudi pred prvo svetovno vojno je po naključju v neki trgovini umetninskih del v Bordeauxu našel na olinato sliko, za katero je bil prepričan, da jo je naslikal Rubens. Umetnostni trgovec pa mu je rekel, da je slika pozabljeno delo flamanskega slikarja Hendrika van Balena (1540-1632), ki je bil v tedanji

flamski šoli zelo cenjen. Trgovec je celo pristavil, da je bil Rubens eden izmed njegovih učencev in tedaj še povsem neznan slikar.

Bordley se je po vojni lotil študija umetnostne zgodovine na pariški Sorbonni in tedaj začel slutiti, da je prišel na sled en izmed največjih mistifikacij v zgodovini umetnosti. Ugotovil je, da Rubens sploh ni bil Balenov učenec. Od kod torej ta podobnost? S sistematskim raziskovanjem je Bordley prihajal čedalje bolj do prepričanja, da je Hendrik van Balen dejanski avtor številnih slik, ki se danes pripisujejo Rubensu.

Toda to je bila le predpogovorna, rekli bi detektivskega dela. Bordley je raziskoval stara zgodovinska dela in spise in iz teh prišel do sledečega zaključka:

Rubens ni bil van Balenov učenec. «Knez slikarjeva je imel v Antverpnu umetninski atelje, v katerem je delalo več učencev in pomočnikov ter tudi nekaj znanih slikarjev. Vodja ateljeja Frans Snyders (1579 - 1675) je bil van Balenov učenec. To je prav gotovo pozabljen slikar, o katerem strokovnjaki trdijo, da je bil dober samo kot slikar mrtvih prired, ki pa s človeško figuro ni vedel kaj početi. Bordley pa zatrjuje, da je Snyders naslikal številna dela, ki se pripisujejo Rubensu, ki je bil, kot on zatrjuje, največji trgovec v zgodovini umetnosti.

V Rubensovem ateljeju, pravi Bordley, so izdelali slike na etekotem traku. Rubens je orisal kompozicijo slike, nadziral celotno delo in sliko dopolnjeval. «Specialisti pa so imeli vsak svoje področje. Oni so slikali obleke, živali, zunanja okolja in drugo. Rubens pa je od časa do časa naslikal tudi po kakšno samostojno delo. Tudi učenci so tu pa tam naslikali samostojno sliko, toda večina teh slik se je prodajala kot dela Rubensovega ateljeja, ker so zato imela večjo ceno. Rubensovi učenci ali bolje nameščenci se pod deli niso podpisovali, ampak so uporabljali le posredne znake, ki se ponavljajo na vseh slikah - cvetlični motiv: roža, lilija, tulipan in podobno. Taki simboli so na vseh Snydersovih slikah - kakor tudi na mnogih, ki jih

Spletke okoli Sirije

Če hočemo razumeti dogodke na Bližnjem vzhodu, moramo vzeti v poštev tudi dejstvo, da gospodari v Iraku velika britanska petrolejska družba

Za Sirijo je bilo določeno, da se zruši skupno z Egiptom, vendar pa na drug način. Iraska vlada, ki je britanski eksponent, bi morala s pomočjo uporov v Siriji zrušiti sirske neodvisnost v trenutku, ko bi ta bila pripravljena priskočiti na pomoč Egiptu. Načrt je sicer propadel, ostale pa so njegove posledice, in seveda tudi nove kombinacije.

V britanskem in francoskem tisku se o Siriji mnogo piše in stvar se prikazuje takole: Sirija je postala ceno za sovjetsko prodira-

nje na Srednji vzhod. Sirija se oborožuje ob pomoči Sovjetske zveze in s sovjetskimi orožjem.

Navedli bomo vest iz Sirije od 24. novembra, ki nam dokazuje priprave na napad: — Predstavnik sirske vojske obtožuje Irak, katerega vlada je članica bagdadskega pakta in glavni britanski eksponent med Arabci, da sprva v Sirijo velike količine orožja z namenom, da bi zrušil sedanji režim. Sirske oblasti so to poizkusilo orožje odkrile, kakor so odkrile tudi kanale, po katerih je orožje prihajalo. To orožje je prišlo v delo v času, ko se je Sirija pripravljala, da se postavi aktivno ob stran Egipta proti napadalcem.

Sedaj bomo navedli še vest iz Iraka od 23. novembra: — Poizkusen je bil atentat na predsednika vlade Nuri Es Saida. Atentat ni uspel. Izvršen je bil vprav med zasedanjem bagdadskega pakta.

V poročilu o tem zasedanju se izraža evelika zaskrbljenost zaradi neredov in subverzivnih dejanj, ki so zajela Srednji vzhod. Predsednik vlade Pakistana pa v Bagdadu izjavlja:

«Nekaterim deželam Srednjega vzhoda se delijo bombe in razstrelivo, vodi se govorja za atentate in vršijo sabotaže. Ostraže je skrajno napeto. Mislim, da je treba stvari, ki se dogajajo v tem delu sveta, spraviti pred Zdržene narode.»

To se ne nanaša na dogodke v Egiptu, to je nekaj novega, kajti Suezski spor je že pred Zdrženimi narodi. Gre torej za odnose med Irakom in Sirijo. Pakistanski premier prav gotovo s tem misli, da je treba obtožiti Sirijo. V svoji izjavi namiguje na atentat proti Nuri Es Saidu. Hkrati misli tudi na sabotaže na naftovodih, ki vodijo iz Iraka skozi Sirijo.

Od 160 milijonov ton petroleja, kolikor ga daje na leto Srednji vzhod, ga prihaja samo iz Iraka okoli 34 milijonov ton. V Iraku pa dobesedno gospodari «Iraq Petroleum Company» s britanskim kapitalom, pri katerem sodeluje s 23 odstotki tudi francoski kapital, «Iraq Petroleum Company» se naglo širi. V zadnjih šestih letih se je njena proizvodnja za 6-krat povečala.

Iraska vlada ima od petroleja oziroma od določenega procenta dobička, ki ga dobliva od podjetja, 85 milijonov funtov šterlingov na leto. 12 milijonov dobliva samo od petroleja, ki gre po naftovodih skozi Sirijo in 7 milijonov funtov od onega, ki ga z ladjami odvažajo iz Perzijskega zaliva.

Nikakor ne bi hoteli reči, da ti dohodki niso veliki, saj na njih temelji vse gospodar-

ZDRAVNIŠKI KOTIČEK

Poapnenje žil

Arterioskleroza ali poapnenje žil je izrazita bolezen iztrošenosti organizma. Z naraščajočo starostjo lahko torej z gotovostjo trdimo, da se bomo z njo seznanili v tej ali oni obliki. Pod določenimi pogoji pa se poapnenje žil lahko pojavi tudi že v mlajših letih, ker so za njen nastanek odgovorni poleg starosti tudi številni dejavniki, zlasti motnje v prenosni, nepravilna prehrana, zloraba mamil, dedna obremenjenost ter različne infekcije, katerim je bilo telo izpostavljeno.

Obolenje se začne v odelitvijo najbolj notranjega sloja arterij, tako imenovane intimne. To otežuje se pričenja najbolj pogosto na določenih delih srca in možganov, toda tudi na drugih organih. Zaradi oteževanja intime trpi njena elastičnost, kar ima za posledico vraščanje veziva. Istočasno pride do odlaganja maščobe, kar povzroča odmiranje tkiva. Pojavljajo se tudi majhne luknje, kjer se nabira anepecne. Te spremembe se pa ne vršijo samo v intimi, ampak tudi v srednjem sloju arterij, kjer pride tudi do odlaganja apnenčevih snovi. Te vrsti poapnitve so zlasti poudružene arterije v medenici ter arterije na rokah in nogah.

V središču problema poapnenja žil je danes holesterin. Ze omenjeni izločki maščob so sestavljeni iz holesterinskih estrov ter iz prostega holesterina. Ugotovljeno je, da holesterin osti ožilje, da zvišuje krvni pritisk in da se pod določenimi pogoji izločuje v arterije. Med take pojave spada količina magnezija v krvi. Če pade količina magnezija v krvi pod 1 odst., se v krvnem serumu količinsko poveča holesterin. Toda za nastanek arterioskleroze ni bistveno povečanje holesterina, ampak to polna stopnja krvne plazme. Magnezij preprečuje tvorjenje slabo topljivega v holesterinskoga estra, ki ga ni težko odstraniti.

Pri zdravljenju arterioskleroze pride v poštev poleg zdravih tudi dieta. Dieta naj bo lakto-vegetabilna, se pravi, da naj v jedilniku prevladujejo mleko in sojice. Možno moramo omejiti uživanje mesa, jajc, začin, soli in tekočine. Načelno prepovedanih pa so močna kava, cigare, cigarete ter alkoholi. Treba je pa tudi skrbeti za pravilno prebavo,

Takšna je torej «demokracija» v Iraku in na osnovi take «demokracije» vlada Nuri Es Saida ali bolje je prej omenjena petrolejska družba.

Nuri Es Saida je leta 1942 zvezo z Veliko Britanijo obnovil in je ob tej priliki izročil britanskemu ministru za Srednji vzhod memorandum, ki je znan pod imenom «Pla-v knjiga». To je nekako programska izjava, o iraki znanji politiki, ki velja še danes. Tu med drugim beremo:

«Edino pravična rešitev, ki bi zagotovila mir in napredek arabskih dežel, je v vzpostavitvi »zgodovinske Sirije».

Stvo Iraka in iraska državna uprava. Toda znano je tudi to, da je v Iraku zrasla nova buržoazija, ki ima od podjetja velike koristi in ki z njim tako ali drugače povezana. Podjetje pa dobro nagraduje tiste, ki ga podpirajo in ki skajajo zatrej vsa, ko gibanje onih, ki s tem izkoriščanjem niso zadovoljni.

Sam Nuri Es Saida je danes brez dvoma zadnji veliki nasilec britanskih interesov na Srednjem vzhodu. Star je 68 let, po poklicu častnik z generalnim činom. Svojo kariero je začel kot turški častnik (tedaj, ko je bil Irak še del Turčije). Pozneje se je pridružil Turkom, vendar vedno ob angleški pomoči. Po koncu prve svetovne vojne, ko je turško cesarstvo propadlo, je postal svetnik irskega emira Feisala, ki je bil postavljen na oblast ob pomoči Londona.

Na mirovni konferenci po prvi svetovni vojni je v Parizu Irak zastopal Nuri Es Saida. Ko je leta 1920 Irak postal kraljevina pod britanskim mandatom, je Nuri Es Saida organiziral irasko vojsko. Od leta 1922 do 1930 pa je vodil vojni ministrstvo. Tedaj je postal tudi podpredsednik vlade. Ko je postal Irak formalno neodvisen, je Nuri Es Saida sklenil z Veliko Britanijo sporazum, s katerim je zajamčil Anglezem velike gospodarske, in strateške interese v Iraku. Od leta 1932 do 1938 je bil Nuri Es Saida samo senator. Tedaj pa se je povzpnil na mesto predsednika vlade in ta položaj obdržal vse do leta 1940. Tudi pozneje je bil Nuri Es Saida večkrat na čelu vlade in sicer od leta 1941 do 1944 ter od leta 1946 do 1947. Leta 1950 je postal tretji predsednik vlade in ta položaj ima še danes.

Ze prej smo rekli, da Nuri Es Saida predstavlja ljudstva, ampak da je eksponent kapitala in tujih interesov. Kako pa se drži na oblasti? Parlament šteje 135 poslancev, senat pa 29 senatorjev, nad 90 odstotkov vseh mandatov je pri zadnjih volitvah 1954 dobila Ustavna urila, katere dejanski vodja je vprav on. Kako je bilo to mogoče? V odgovor bomo navedli odstavek iz pariskega «Le Monde» od 13. okt. 1954:

«Nacionalna fronta se » naglo širila. Bilo je nevarno, da bo v parlamentu prevladovala močna opozicija. Nuri Es Saida je to moral preprečiti. On je gospodar armade, podpira ga dvor. In od mladega kralja je zato zahteval, naj se parlament razpusti in se razpiše nove volitve. Vso zadevo je sam prevzel v roke in jo izpeljal do konca. Določil je, da se nacionalna fronta razpusti. Prepovedal je njen tisk, zaplenil njeno imovino in nato začel volilno kampanjo. Volitve so bile predvidene za 12. septembra, že 7. septembra pa je bilo znano, da je dobil 101 mandat. Obstaja tu namreč volilni zakon, na osnovi katerega ni zakon, da bi izvoljen, ako nima proti sebi nobenega protikandidata. Protikandidatov pa ni bilo, ker je to preprečil teror. Našlo se je vsega le 22 kandidatov iz drugih strank.»

Takšna je torej «demokracija» v Iraku in na osnovi take «demokracije» vlada Nuri Es Saida ali bolje je prej omenjena petrolejska družba.

Nuri Es Saida je leta 1942 zvezo z Veliko Britanijo obnovil in je ob tej priliki izročil britanskemu ministru za Srednji vzhod memorandum, ki je znan pod imenom «Pla-v knjiga». To je nekako programska izjava, o iraki znanji politiki, ki velja še danes. Tu med drugim beremo:

«Edino pravična rešitev, ki bi zagotovila mir in napredek arabskih dežel, je v vzpostavitvi »zgodovinske Sirije».

To pomeni, da je treba najprej združiti Irak in Sirijo, nato pa se Jordan in Palestino. Dežele plodnega polmeseca bi se morale torej združiti pod vodstvom iraske veje hašemitske dinastije, to se pravi pod vodstvom Nuri Es Saida ali končno pod vodstvom britanskih vplivnih sil, saj stori mladi iraski kralj Feisal vse, kar mu predlaga emodir Nuri Es Saida. Za Nuri Es Saidom pa je «Iraq Petroleum Company», ki ima svoj sedež v Londonu.

Ce hočemo torej razumeti vse, kar se danes dogaja na Srednjem vzhodu in predvsem v zvezi z Irakom in Sirijo, moramo to gledati pod zornim kotom, ki smo ga ravno kar navedli.

NORVEŠKA GRAFIKA V LJUBLJANI
V prostorih Moderne galerije v Ljubljani je odprta razstava norveške grafike. Gradivo za razstavo je izbrala norveška organizacija grafične umetnosti v Oslu. Razstava je prirejena s sodelovanjem jugoslovanske Komisije za kulturne zveze z inozemstvom.

